

Dispozitivul

Un particular nu se poate prevala în cadrul unui litigiu privind răspunderea contractuală împotriva unui alt particular de încălcarea de către acesta din urmă a dispozițiilor articolelor 2 și 3, precum și a anexelor II și III la Decizia 1999/93/CE a Comisiei din 25 ianuarie 1999 privind procedura de atestare a conformității produselor de construcție conform articolului 20 alineatul (2) din Directiva 89/106/CEE a Consiliului referitoare la ușile, ferestrele, obloanele, stururile, portalurile și feneria aferentă.

(¹) JO C 131, 3.6.2006.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Manfred Otten/Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Cauza C-278/06) (¹)

(Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1256/1999 al Consiliului — Articolul 7 alineatul (2) — Expirarea unui contract de arendare — Achiziționarea tranzitorie a unei cantități de referință de către un arendator care nu este și nu intenționează să devină producător de lapte — Transferul cantității de referință către un producător, în cel mai scurt timp posibil, prin intermediul unui organism public însărcinat cu vânzarea)

(2007/C 170/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Manfred Otten

Pârâtă: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Bundesverwaltungsgericht — Interpretarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului din 28 decembrie 1992 de stabilire a unei prelevări suplimentare în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO L 405, p. 1) astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1256/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 (JO L 160 din 26 iunie 1999, p. 73) — Transferul cantității de referință, în cazul expirării unui contract de arendare având ca obiect o exploatare de producere a laptelui, arendatorului care nu este el însuși producător

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului din 28 decembrie 1992 de stabilire a unei prelevări suplimentare în sectorul laptelui și al produselor lactate, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1256/1999 al Consiliului din 17 mai 1999, trebuie interpretat în sensul că, la expirarea unui contract de arendare având ca obiect o exploatare de producere a laptelui, cantitatea de referință corespunzătoare acesteia îi poate reveni arendatorului în măsura în care acesta, nefiind și neavând intenția de a deveni producător, transferă cantitatea respectivă, în cel mai scurt timp, prin intermediul unui organism public însărcinat cu vânzarea, unui terț care are această calitate.

(¹) JO C 96, 22.4.2006.

Ordonanța Curții (Camera a patra) din 10 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Regeringsrätten — Suedia) — Skatteverket/A, B

(Cauza C-102/05) (¹)

(Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Libera circulație a capitalurilor — Libertatea de stabilire — Fiscalitate — Dividende distribuite de o „societate cu acționariat concentrat” — „Regulă salarială” — Impozitarea acestor dividende cu titlu de câștiguri din capital — Calcularea unui randament forfetar — Procentaj aplicat asupra capitalului investit și asupra unei fracțiuni din salarii — Sucursală stabilită într-o țară terță — Neluarea în considerare a salariilor lucrătorilor acestei sucursale)

(2007/C 170/14)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Regeringsrätten

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Skatteverket

Pârâți: A, B

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Regeringsrätten — Interpretarea articolelor 56 și 58 CE — Impozitarea dividendelor plătite de societăți pe acțiuni de dimensiuni reduse — Reducere fiscală aferentă unui randament fictiv al capitalului investit care ia în considerare salariile plătite de societate și de filialele sau de sucursalele sale, în măsura în care salariile respective sunt supuse impozitării în Suedia — Luarea în considerare a salariilor plătite de către o sucursală într-un țară terță